

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació per la denegació de l'accés a les dades de contacte d'una persona que treballa al Departament de transparència d'un Ajuntament

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre una reclamació presentada en relació amb la denegació de l'accés a les dades de contacte d'una persona que treballa al Departament de transparència d'un Ajuntament.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el següent informe:

Antecedents

1. El dia 15 de setembre de 2020 va tenir entrada a l'Ajuntament una sol·licitud d'accés a la informació pública en la qual es demanava:

“Me envíen los links adjuntos en respuesta papel en fecha 29 de junio de 2020.

- 1) Me haga llegar número de teléfono directo del departamento de transparencia del Ayuntamiento de (...).*
- 2) Email corporativo de la funcionaria pública Sra.(...).”*

2. En data 14 d'octubre de 2020, l'Ajuntament va estimar la sol·licitud pel que fa al punt 1 i va desestimar-la pel que fa als punts 2 i 3.

En concret, pel que fa al punt 2 es va desestimar perquè es tractava d'informació inexistent.

Pel que fa al punt 3, es va desestimar per motiu del dret a la protecció de dades personals.

3. En data 19 d'octubre la persona sol·licitant va presentar reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP).

4. En data 12 de novembre la GAIP sol·licita informe a aquesta Autoritat d'acord amb l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Fonaments Jurídics

I

(...)

II

El Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (en endavant RGPD), disposa que tot tractament de dades personals ha de ser lícit (article 5.1.a)) i, en aquest sentit, estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat de que concorri alguna de les bases jurídiques establertes al seu article 6.1. En concret, l'apartat c) disposa que el tractament serà lícit si *“es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”*.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que *“los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”*

L'LTC, té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública i estén el seu àmbit subjectiu d'aplicació, entre d'altres, *“a les entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions a què fa referència la lletra a”* (article 3.1.b), que inclou l'Administració de la Generalitat.

Els ens que integren l'administració local de Catalunya formen part de l'àmbit d'aplicació de l'LTC.

L'article 18 de l'LTC reconeix el dret de les persones a *“accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”* (apartat 1).

L'article 2.b) de l'LTC defineix “informació pública” com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Aquest dret d'accés però no és absolut i pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret, i pel que fa al dret a la protecció de dades personals, cal tenir en compte les limitacions i criteris previstos a la legislació de transparència (articles 23 i 24 LTC), i els principis de la normativa de protecció de dades personals.

III

En la seva sol·licitud la persona reclamant es referia a dues qüestions que no van ser estimades per l'Ajuntament: per una banda el numero de telèfon directe del Departament de transparència

de l'Ajuntament; per una altra banda, l'adreça de correu electrònic d'una determinada funcionària de l'Ajuntament adscrita a aquesta àrea.

Pel que fa a al primera qüestió, això és, el numero de telèfon directe del Departament de transparència de l'Ajuntament, s'ha de tenir en compte que l'Ajuntament va denegar l'accés per tractar-se d'una dada inexistent.

El primer que cal dir és que la dada relativa al número de telèfon directe d'una àrea de l'Ajuntament normalment no pot ser considerada una dada personal. Tot i que no es pot descartar que en alguns casos un número de telèfon d'una àrea pugui ser considerat una dada personal (en aquells casos en què malgrat ser un número de telèfon d'una àrea la persona autoritzada per utilitzar aquell telèfon sigui únicament una determinada persona) en principi el telèfon assignat a una determinada àrea no és una dada personal, per la qual cosa no es podria apel·lar al dret a la protecció de dades personals com a límit al dret d'accés a la informació pública.

Per altra banda, l'Ajuntament ha indicat que es tracta d'una dada inexistent. És a dir, sembla que es pot deduir que no existeix un telèfon directe de l'àrea. Essent així, no es tractaria d'informació en poder de l'Ajuntament, per la qual cosa, d'acord amb l'article 18 de l'LTC no pot ser objecte del dret d'accés.

IV

Pel que fa a la segona de les informacions reclamades, això es, l'adreça de correu electrònic d'una determinada funcionària de l'Ajuntament, malgrat tractar-se de la seva adreça de correu electrònic professional, sí que s'ha de considerar dada personal, atès que es tracta d'informació que es pot relacionar amb una persona física identificada (art. 4.1 RGPD). Essent així, serà d'aplicació el que preveu l'article 24 de l'LTC:

“1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

a) El temps transcorregut.

b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.

c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.

d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.

(...)”

D'entrada, s'ha de descartar l'aplicabilitat del que estableix l'apartat 1, atès que en el cas que ens ocupa la dada que es sol·licita no és una dada merament identificativa, sinó que es tracta d'una dada de contacte.

Resultarà per tant d'aplicació l'apartat 2 d'aquest article, essent necessari dur a terme una ponderació entre l'interès públic en la seva divulgació i les conseqüències que això pot tenir en el dret a la protecció de dades.

Un primer element a tenir en compte és que la normativa de protecció de dades personals conté una habilitació per al tractament (i això pot incloure també la divulgació (art. 4.2 RGPD)) de les dades de contacte de les persones al servei de persones jurídiques. Així, l'article 19 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), estableix el següent:

“1. Salvo prueba en contrario, se presumirá amparado en lo dispuesto en el artículo 6.1.f) del Reglamento (UE) 2016/679 el tratamiento de los datos de contacto y en su caso los relativos a la función o puesto desempeñado de las personas físicas que presten servicios en una persona jurídica siempre que se cumplan los siguientes requisitos:

a) Que el tratamiento se refiera únicamente a los datos necesarios para su localización profesional.

b) Que la finalidad del tratamiento sea únicamente mantener relaciones de cualquier índole con la persona jurídica en la que el afectado preste sus servicios.

2. La misma presunción operará para el tratamiento de los datos relativos a los empresarios individuales y a los profesionales liberales, cuando se refieran a ellos únicamente en dicha condición y no se traten para entablar una relación con los mismos como personas físicas.

3. Los responsables o encargados del tratamiento a los que se refiere el artículo 77.1 de esta ley orgánica podrán también tratar los datos mencionados en los dos apartados anteriores cuando ello se derive de una obligación legal o sea necesario para el ejercicio de sus competencias.”

Atès que l'Ajuntament forma part de les entitats a què es refereix l'article 77 LOPDGDD, l'apartat 3 d'aquest article pot permetre divulgar les dades de contacte de persones al seu servei sempre que es derivi d'una obligació legal o sigui necessari per l'exercici de les seves competències.

En el cas que ens ocupa no consta però que hi hagi cap obligació legal de fer pública o de revelar aquesta informació a les persones que ho sol·licitin.

Per altra banda, tampoc es pot considerar necessari divulgar aquesta dada per a l'exercici de les competències encarregades a l'àrea on està adscrita la funcionaria en qüestió o, si més no, no és necessari divulgar-la per a que les persones ciutadanes usuàries del servei puguin posar-se en contacte amb l'àrea o amb aquesta persona. En aquest sentit, l'Ajuntament manifesta que, a banda de la possibilitat de presentar escrits en paper, la ciutadania ja disposa d'una adreça de correu genèrica, és a dir no atribuïda personalment a la funcionària en qüestió, sinó com una

adreça de l'àrea, a la qual pot adreçar-se. De fet, l'Ajuntament manifesta que la persona reclamant ja ha emprat aquesta adreça en alguna ocasió.

Per tant, atesa la disponibilitat d'aquesta altra adreça i les explicacions facilitades per l'Ajuntament, pot considerar-se que l'adreça personal de la funcionària no és necessària per a que la ciutadania s'hi pugui relacionar, tal com exigeix l'article 19 LOPDGDD.

Tenint en compte que la persona reclamant ja és coneixedora d'una adreça de correu electrònic facilitada per l'Ajuntament per posar-se en contacte professional amb la funcionària, no sembla que l'interès de la persona reclamant en conèixer l'adreça de correu electrònic atribuïda personalment a una funcionària hagi de prevaler davant el dret a la protecció de dades personals de la funcionària, ni sobre els motius organitzatius que han portat a l'Ajuntament a establir una adreça diferenciada de l'adreça personal per a poder atendre les sol·licituds de la ciutadania.

Conclusió

En principi, el número de telèfon directe d'un Departament de l'Ajuntament no és una dada personal, llevat que estigui directament vinculat a una única persona. En qualsevol cas, si no existeix un número específic atribuït al Departament, no pot ser objecte del dret d'accés.

El dret d'accés a la informació pública no justifica la divulgació de l'adreça de correu electrònic atribuïda personalment a una funcionària per motius laborals, tenint en compte que la ciutadania ja disposa d'una altra adreça genèrica establerta per l'Ajuntament per a posar-s'hi en contacte.

Barcelona, 30 de novembre de 2020